

den kan holde sig opdateret med, hvordan udviklingen er, og hvad ens retsstilling er her i samfundet.

Vi savner imidlertid argumentation og dokumentation for det behov, som Enhedslisten anfører, at der er, for at der skulle offentliggøres mere, end det allerede sker i dag. Jeg siger det specielt i sammenhæng med, at ministeren jo lige netop fortæller, og det har vi også fået at vide tidligere, at Domstolsstyrelsen arbejder på, at der sker en større grad af offentliggørelse af de her informationer.

Vi har i dag allerede Ugeskrift for Retsvæsen, et retsskrift, som enhver kan læse i. Det er helt givet, at hvis man f.eks. gjorde, som Enhedslisten anfører og foreslår i bemærkningerne, så ville man formentlig kunne undgå en række retssager alene af den årsag, at borgerne ville vide, hvad der var retspraksis.

Men de fleste borgere, ikke alle, men næsten alle, retter jo henvendelse til en advokat, inden de vurderer, om de skal gå til domstolene med en given sag. Og de pågældende advokater holder sig jo løbende orienteret om, hvad der står i Ugeskrift for Retsvæsen, og skulle man som borger selv have lyst til at undersøge det, så er der ikke noget til hinder for, at man kan gå på biblioteket og kigge i dette tidsskrift og gøre sig bekendt med de samme regler.

Vi har altså den opfattelse, at det for så vidt fungerer godt nok i dag, sammenholdt med at vi er på rette kurs i forhold til at bruge Internettet i højere grad, end det sker i dag. Vi er meget enige i, som ministeren også sagde, at Domstolsstyrelsen er i gang med at se på, om man ikke på en nem og smidig måde kunne få de samme informationer ud på Internettet. Det er vi glade for, og det er vi tilfredse med.

Og dermed er forslaget fra Enhedslisten jo stort set overflødig, medmindre Enhedslisten mener, at ud over at domstolene skal gå på Internettet, og ud over, at de sender dommene til Ugeskrift for Retsvæsen, så skal sende dem til andre medier. Jeg ved ikke, om det er, fordi Enhedslisten påtænker, at de vil til at udgive et sådant tidsskrift, fordi de føler sig forbigået eller ikke kan få de samme oplysninger. Det er næppe derfor. Og derfor er Enhedslistens forslag her jo i bedste fald overflødig.

Vi har en eneste bekymring i forhold til det at udvide; det er, om man kommer i den situation, at dommerne kommer til at bruge uforholdsmæssigt mange ressourcer på det her arbejde, og at ventetiderne ved domstolene i så fald vil blive

endnu længere, end de er i forvejen. Det duer ikke.

Dommerne skal bruge deres tid på det, som de er ansat til, nemlig til at løse de sager, som kommer på deres bord. Men hvis man nemt kan lægge den information, de i dag allerede sender til f.eks. Ugeskrift for Retsvæsen – og det må man kunne rent teknisk – ud elektronisk på Internettet på en hjemmeside, så synes vi, det er en rigtig god idé.

Men efterhånden som Domstolsstyrelsen arbejder med det her, glæder vi os til at se, hvad der kommer ud af det, og vi er helt sikre på, at vi kan være godt tilfredse med det, de når frem til, men som sagt med det ene lille forbehold, at vi godt vil se mængden af ressourcer, man har tænkt sig at lægge i det her. For hvis ikke der findes en teknisk nem løsning, så vil vi godt have lov til at sætte spørgsmålstegn ved, om dommerne nu også kan bruge mere tid på denne her opgave, end de gør allerede i dag. Og dermed siger vi nej til forslaget fra Enhedslisten.

Aage Frandsen (SF):

SF er tilhænger af den størst mulige offentlighed omkring domstolene og omkring de domme, der afsiges, både af hensyn til pressen og af hensyn til borgerne, som skal informeres.

Når det gælder det forslag her, så er vi i princippet enig i det. Vi forstår godt nogle af de indvendinger, som er kommet imod det, men vi synes for det første, at det er rigtigt, at man hurtigst muligt får gjort det sådan, at borgerne har adgang til de afsagte domme, og i den forbindelse vil jeg heller ikke undlade at sige, at det er lang tid, det har taget og tager.

For det andet er vi tilhængere af, at man principielt altså har den samme gennemgang af de afsagte domme eller nogle af de vigtigste. Jeg ved godt, at der er betænkeligheder ved det med hensyn til, hvad det så er for nogle, der skal kommenteres. Men de bør jo kommenteres, fordi borgeren jo ikke altid har mulighed for at gennemskue dem. Det er også derfor, at man i Retsinformation har kommentarer til dem, fordi man ved, at hvis ikke man kender andet end lovtæksten, så bliver man ikke så klog, og det samme kan i nogle tilfælde gælde dommene.

Men det er klart, at det er et problem med hensyn til, om alle domme så skal kommenteres, og hvis ikke alle, så hvad for nogle?

Det er selvfølgelig også rigtigt, som den konservative ordfører var inde på, at de fleste jo benytter sig af en advokat i den forbindelse, men